

Tale, det ærede Medlem fra Frederikshavn (Holm) holdt i Dag, og jeg hørte ogsaa med stor Interesse paa den Tale, der i Gaar blev holdt af det ærede Medlem fra Kerteminde (A. P. Andersen); men jeg har faaet det Indtryk, at disse to ærede Medlemmer slet ikke forstaa, hvad en Grundbeskatning vil sige. Det ærede Medlem fra Kerteminde har paa Valgdagen paa Forespørgsel angaaende dette svaret, at Grundværdibeskatningen er noget halv-socialistisk Krimskrams, nogle taagede, forvirrede Teorier, som heldigvis aldrig kunne gennemføres. Og naar det ærede Medlem fra Frederikshavn i Dag sagde, at Henry George mener, at den er det eneste Middel, et Universal middel, til at afskaffe al Fattigdom og Elendighed her i Verden, saa er det jo ogsaa et Vidnesbyrd om, at det ærede Medlem egentlig ikke er trængt ind i Henry Georges Tankegang. Det siger Henry George nemlig ikke, men han siger, at hvis vi ikke skride til en saadan Reform, hvis vi lade det store Hul staa aabent, hvorigennem den voksende Jordrente stadigvæk kan optages af private Mænd, strømme ind i private Mænds Lommer, hvis vi ikke faa det stoppet og faa det lavet saaledes, at den voksende Jordrente kan gaa i Samfundets Kasse til den fælles Husholdnings Behov, saa kan det ikke nytte, at man paa alle andre Maader søger at modarbejde Fattigdommen og den Elendighed, der her i Verden hænger sammen dermed. Han siger, at det er en Reform, der maa til, for at andre Reformere i samme Retning skulle kunne frugte.

Nej, det, jeg tror, der er i Vejen med mange Mennesker, som nok staa velvilligt, men dog ikke rigtig tør slaa Lid til Henry Georges Fingerpeg og Plan, det er det, at vi hylde et Skatteprincip, som i mine Øjne kun er det næstbedste. Det er ofte blevet sagt, at man skal tage Skatten der, hvor Skatteevnen er, men i Virkeligheden er det jo en Røvermoral; man skal tage Skatten der, hvor man har Ret til at tage den, og hvor man kan begrunde sin Ret dertil. Indtil videre kan jeg dog til en vis Grad godkende dette Princip som det næstbedste. Men det bedste er jo i Virkeligheden dette, som Henry George siger, at den enkelte betaler sin Afgift til Samfundet i Forhold til de Goder, han nyder af dette, i Forhold til sit Stykke Jord — og der er jo Jord taget i omfattende Betydning, i Henry Georges Betydning —, altsaa i Forhold til de samfundsskabte Værdier, som han drager Nytte af. Nu er

det min Mening, at det vil blive saa rigelige Indtægtskilder, Samfundet her vil faa, at de saa nogenlunde ogsaa ville kunne dække Samfundets Udgifter, der ved en simplere og fornuftigere Administration ville blive meget mindre. Men det er jo et Forsøg, vi kunne gøre. Det er ikke Meningen, som der nylig blev sagt, at det skal gennemføres brat, men det er netop en Vej, ad hvilken vi kunne komme frem skridtvis og derigennem drage Erfaringer og se, om Princippet virker paa den Maade, man paa Forhaand har troet. Det er det, vi tilsigte, og jeg synes, det er tydeligt nok sagt baade af den højtærede Indenrigsminister, da han forelagde Forslaget, og i de Bemærkninger, som ere knyttede dertil, at vi ikke blot ville standse paa den Vej, som mange med os ere enige i ikke fører til Maalet, men at vi ogsaa ville stræbe efter at komme ind paa en anden, og vi have sagt, hvilken den Vej er, som vi tro føre til Maalet, idet vi ville se at faa Grundværdibeskatningen frem som det bedste og mest retfærdige Skattegrundlag, nogen for Øjeblikket har kunnet paavise. Hvorvidt det saa er tilstrækkeligt til at føre frem til det endelige Maal, skal Erfaringen lære os. Jeg haaber, at naar vi faa begyndt herpaa, ville mange efterhaanden erkende, at det i sig rummer en Styrke og Kraft til at bære frem mod en retfærdig Samfundsordning i meget højere Grad, end de maa ske paa Forhaand have haft Evne til at se. Det er altsaa det, jeg gerne vilde skulde siges her i Dag, at vi ikke blot, som der blev hentydet til, ønske at standse paa den Vej, som mange med os ere enige i ikke fører til Maalet, men at vi ogsaa tydeligt have sagt, hvad det er for en anden Vej, vi ville ind paa, og at vi allerede have peget paa, hvorledes man skal komme ind paa denne Vej, nemlig ved at begynde med en Prøvevurdering og derefter saa smaat lægge den til Grund for en Grundværdibeskatning.

Jeg vilde gerne have Lov til, inden jeg slutter, at gøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem fra Frederikshavn (Holm). Han fremdrog nogle Tal fra en Prøvevurdering, der er foretaget i en sjællandsk Kommune, men jeg synes, at han ikke tilstrækkelig tydeligt fremhævede et Par Ting, som jeg gerne vilde have skulde komme tydeligt frem. I denne Prøvevurdering viser det sig, at de 8 Landbrugs-ejendomme, som have over 12 Tdr. Hartkorn, nu ere vurderede til Ejendomsskyld til 1,155,000 Kr., men hvis der blev fore-